

Nedenstående skema viser ændringen i reglerne i forhold til den eksisterende lov:

	Nuværende regel	Forslag til ny regel
Regnskabsmateriale som hidrører fra <i>danske aktiviteter</i>	Alt regnskabsmateriale skal opbevares i Danmark	De seneste 1-2 måneders regnskabsmateriale kan opbevares i udlandet. Mulighed for dispensation, hvis særlige forhold tilsiger det.
Regnskabsmateriale fra <i>udenlandsk aktivitet</i> , hvor udlandet <i>ikke</i> stiller krav om det originale materiale	Alt regnskabsmateriale skal opbevares i Danmark	De seneste 3-4 måneders materiale kan opbevares i det pågældende land. Bilag kan dog opbevares i det pågældende land i hele opbevaringsperioden. Mulighed for dispensation, hvis særlige forhold tilsiger det.
Regnskabsmateriale fra <i>udenlandsk aktivitet</i> , hvor udlandet stiller krav om det originale materiale	Alt regnskabsmateriale skal opbevares i kopi i Danmark eller skal kunne fremskaffes på begæring	

I forbindelse med opbevaring af regnskabsmateriale i udlandet lægger lov om private registre visse begrænsninger i muligheden for at opbevare oplysninger om enkeltpersoners forhold i udlandet. Det nu vedtagne EU-direktiv, 94/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, vil desuden påvirke virksomhedernes muligheder for at opbevare oplysninger i udlandet.

Efter *forslagets stk. 4, 1. pkt.* kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen dispensere fra kravene i forslagens stk. 1-3. Denne dispensation kan kun meddeles i de særlige tilfælde, hvor formålet med lovens bestemmelser - især hensynet til offentlige myndigheders kontrolmulighed og politiets mulighed for at efterforske - fuldt ud kan tilgodeses på anden måde.

For at kunne meddele dispensation er det forudsat - både i relation til regnskabsmateriale for danske og udenlandske aktiviteter - at såvel Danmark som det aktuelle land tillader, at offentlige myndigheder, herunder fiskale myndigheder og politiet, efter indhentet retskendelse benytter en direkte terminaladgang i samme omfang som den bogføringspligtige selv. Dette forudsættes også, hvor der er adgangsbeskyttelse med passwords, krypteret indhold og lign., jf. forslagens § 15. Også andre relevante forhold kan tages med i betragtning i den konkrete situation.

Derudover tænkes bestemmelsen anvendt til at tillade en længere frist for hjemtagelse i enkelte, særlige tilfælde - især ved kortvarige udenlandske aktiviteter eller ved udenlandske aktiviteter, hvor tidsfristerne på grund af ekstraordinære omstændigheder er sær-

ligt vanskelige at overholde (eller ved danske aktiviteter i f.eks. en filial af en udenlandsk virksomhed, hvor fristen i stk. 2 af særlige grunde er vanskelig at overholde).

Det er forudsat, at der ikke meddeles tilladelse til virksomheder, hvor der konkret er behov for, at de almindelige regler følges. Dette gælder f.eks., hvor virksomheden er genstand for verserende kontrolsager eller politimæssig efterforskning. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal indhente oplysninger herom hos de relevante myndigheder til brug for afgørelsen af, om tilladelsen kan meddeles. Her vil Told & Skat altid blive hørt. Er der tale om en finansiel virksomhed, indhenter styrelsen desuden en udtalelse fra Finanstilsynet. For så vidt angår bogføringspligtige, der modtager tilskud m.v., jf. forslagens § 1, stk. 2, nr. 2, forudsætter en dispensation, at den tilskudsbevilgende myndighed er indforstået med, at dispensationen omfatter den del af regnskabsmaterialet, der er relevant for den tilskudsgivende myndighed.

En meddelt dispensation forudsættes at bortfalde, hvis de forudsætninger, som ligger til grund herfor, ikke længere er opfyldt.

Det bemærkes, at hjemtagelse af registreringerne for udenlandske aktiviteter i visse tilfælde, især for finansielle institutioner, vil være undergivet en begrænsning på grund af det aktuelle lands lovgivning om oplysningernes fortrolighed. I disse situationer kræves ikke tilladelse fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, da det er en forudsætning for hjemtagelsen i stk. 3, at hjemtagelsen er forenelig med lovgivningen i det land, hvor den udenlandske aktivitet udøves.